

سید جواد ساداتی نژاد:

نباید از جیب تولیدکننده یارانه داد

صفحه ۳

سرمقاله

تهدیدها این روزهای صنعت | بهمن دانایی |

حالا دیگر مثل روز روشن شده است که فعالیت اقتصادی و کسب و کار و سطح معیشت شهروندان ایرانی از واحد خانواده تا بنگاه‌ها و نیز در بالاترین سطح اقتصاد کلان، به دلایل گوناگون از تحولات سیاسی داخلی و سیاسی خارجی تأثیر می‌پذیرد. تردیدی نیست که صنعت قدیمی و اصیل قند و شکر که روزگاری نقش بزرگ توسعه در مناطق محروم ایران را به خوبی ایفا کرده است و اکنون نیز به دلیل تولید کالایی راهبردی در کانون توجه ایرانیان به ویژه دولت‌ها قرار دارد نیز مشمول این قاعده شده و می‌شود.

دگرگونی‌های بزرگ رخ داده در سیاست‌های اقتصادی ایران در سال‌های تازه سپری شده نتایجی داشته است که هر کدام از آنها بر صنعت قند و شکر به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم اثر گذاشته‌اند و این هنوز ادامه دارد. به‌طور مثال در وضعیتی که در بهار ۱۳۹۷ پدیدار شد و دولت وقت تصمیم گرفت به رغم روند فزاینده قیمت دلار در بازارهای ارز، یک نرخ دستوری برای دلار امریکا تعیین و با این قیمت در اختیار متقاضیان قرار دهد، تعادل در بازارها به هم ریخت.

ادامه در صفحه ۲

سیاست ارزی دولت سیزدهم و صنعت قند

سیاست ارزی دولت‌های ایران در دهه‌های تازه سپری شده بیشترین پیامد را بر فعالیت‌های صنعتی و بازرگانی خارجی داشته و هنوز نیز یکی از مؤثرترین سیاست‌های اقتصادی به حساب می‌آید.

سیاست ارزی اما برآیند و نتیجه‌اش را در شاخص نرخ تبدیل ارزهای معتبر به ریال ایران نشان می‌دهد و نوسان و نرخ یادشده می‌تواند آدرس‌های گوناگون به فعالیت‌های صنعتی دهد. سیاست ارزی در ایران تا دهه ۱۳۹۰ و با وجود روند منظم صادرات نفت خام و کسب درآمد ارزی قابل اعتنا برای دولت بر پایه سرکوب نرخ تبدیل ارزهای معتبر بود. به این معنی که دولت به بانک مرکزی دستور می‌داد نرخ ارز در یک دامنه‌ای باید تثبیت شود و اجازه تغییرات نرخ ارز به بازار داده نمی‌شد. در شرایط سرکوب ارزی و تثبیت قیمت دلار به عنوان معتبرترین ارز در بازار ایران واردات کالاهای گوناگون نسبت به تولید مزیت قیمتی پیدا می‌کرد و این اتفاق راه را بر رقابت منصفانه تولید داخل و واردات می‌بست. با همین سیاست ارزی نادرست بود که برخی از مدیران بخش بازرگانی در دهه ۱۳۸۰ مقایسه‌های غیرمنطقی را برای واردات شکر با دلار ارزان نگه داشته شده توجیه کرده و به تولید داخلی شکر یورش می‌بردند که هزینه تمام‌شده آنها بالاست و

چرا شهروندان ایرانی باید شکر گران مصرف کنند. این وضعیت ادامه داشت و استدلال‌های کارشناسانه انجمن صنعتی کارخانه‌های قند و شکر برای حذف تخصیص دلار ارزان برای واردات شکر به جایی نمی‌رسید. اما در آغاز دهه ۱۳۹۰ بود که اقتصاد ایران تحریم شد و نرخ تبدیل دلار به ریال جهش شگفت‌انگیزی را تجربه کرد و قیمت هر دلار امریکا در یک دوره کوتاه ۳ برابر شد.

با این همه اما بازرگانان معدودی توانستند تخصیص ارز ارزان برای واردات شکر را صیانت کرده و رقابت تولید داخل را ناممکن سازند.

ادامه در صفحه ۳

تغییر پارادایم به اقتصاد آبی برای نگهداری از ایران

| محمد پارسا، فعال اقتصادی |

سرزمین آباد و سرزمین رو به پیشرفت برای هر ایرانی از جمله مدیران و صاحبان بنگاه‌های اقتصادی نیز خوشحال‌کننده است و کسب و کار آنها را نیز رونق می‌دهد. از سوی دیگر برای همه مدیران سیاسی ایران که در گروه‌ها و حزب‌های سیاسی فعالیت دارند و برای کسب قدرت سیاسی رقابت می‌کنند همانند روز روشن شده است. راهاندازی چرخ کسب و کار شهروندان و کشور کار آسانی نیست و راهش این است که دانش و ورزیدگی اقتصادی بالایی به کار گرفته شود. هم‌اکنون دیگر هیچ چیزی نمی‌تواند راه دیدن پیشرفت کره جنوبی و ترکیه که روزگاری اقتصادشان به اندازه ایران بود و حالا بسیار جلوتر از ایران در دنیا می‌درخشند را سد کند. این یک واقعیت انکارنشده است که قدرت اقتصادی در هر دوره از زمان در جهان اندازه تعریف‌شده‌ای دارد و هر کشوری که بیشتر کوشش کند و برنامه‌های سیاسی و اقتصادی پویاتر و سازگارتر با دنیای امروز دارد سهم بیشتری از کیک قدرت در جهان گیرش می‌آید. اقتصاد ایران در دهه ۱۳۹۰ شوربختانه از ویژگی‌های یک اقتصاد پویا و رشد یابنده دور شده و زخم‌های بدخیم بر جسم و جان آن فرود آمده است.

ادامه در صفحه ۲

در صفحات دیگر می‌خوانید:

ایران در آستانه
خودکفایی مجدد
در تولید شکر

صفحه ۷

پیش‌بینی تولید ۶۰۰ هزار
تن شکر در شرکت توسعه
نیشرکزوزستان

صفحه ۶

گرانی شکر
در بازارهای
جهانی

صفحات ۵ و ۴

آسیا مصرف‌کننده
نصف شکر جهانی
از سال ۲۰۲۵-۲۶

صفحه ۴

تهدیدها این روزهای صنعت

خطرهای بزرگ

از نظر فعالان صنعت قند و شکر در وضعیتی که این روزها اقتصاد ایران با آن دست به گریبان است برخی خطرهای بزرگ، فعالیت‌های بخش‌های گوناگون را با تنگنا روبه‌رو خواهد کرد که صنعت قند و شکر نیز این تهدیدها را احساس می‌کند. یکی از بزرگ‌ترین تهدیدها ادامه روند رشدهای منفی اقتصادی و نوسان‌های بادامنه بالا در اقتصاد کلان است که در دهه ۱۳۹۰ رخ داده و به کاهش

قدرت خرید شهروندان منجر شده است. این وضعیت راه را برای روند کاهنده مصرف شکر آماده می‌کند. البته با توجه به اینکه هنوز مصرف کل با تولید کل فاصله دارد اما ممکن است این تصور قدیمی را دوباره به ذهن سیاستمداران بیاورد که با واردات ارزان بخواهند صنعت را به روزهای بد هدایت کنند.

خطر دوم برای اقتصاد ایران در کلان‌ترین سطح ادامه فقدان صادرات نفت خام ایران است. واقعیت تلخ این است که افزایش شگفت‌انگیز تولید نفت آمریکا با رشد تولید قابل اعتنا و صادرات نفت روسیه و عراق همزمان شده و ادامه تحریم‌ها ایران را از گردونه صادرکنندگان نفت خام بیرون می‌کند. پیامد این وضعیت به کسری بودجه بیشتر و نیز به رشد بی‌مهر تورم منجر شده و تولیدات ایرانی را از رقابت با رقبای خود در هر بخش از فعالیت‌ها از جمله قند و شکر بازمی‌دارد.

تنگنای سوم و خطر عمده دیگر ناکارآمدی سیاست‌های حفاظت از محیط زیست ایران است. این ناکارآمدی به زیرساخت‌ها آسیب می‌زند و به بخش کشاورزی و نیز تولید صنعتی آسیب می‌زند. یادمان باشد بخشی از تولید شکر در خوزستان به دلیل سیل و سالی دیگر به دلیل کمبود و جیره‌بندی آب در شرایط تهدید جدی قرار گرفت.

نابامید نیستیم به شرتی که...

آیا در این وضعیت باید دست روی دست گذاشت و کار و تلاش را رها کرد؟ بدیهی است که هیچ انسان دلسوز به این میهن و آب و خاک، این را توصیه نمی‌کند. ایران با استفاده از نیروی جوان و با انگیزه توسعه‌خواهانه و بهره‌برداری درست از این نیرو بر تنگناها پیروز می‌شود. به نظر می‌رسد دولت سیزدهم باید اعتماد شهروندان و به ویژه جوانان را به کارآمدی خود امیدوار سازد. از سوی دیگر با کاهش مصرف ارز و با توجه به توانایی‌های تولید داخلی و نیز توسعه صادرات کالاهای غیر از نفت خام می‌توان به تعادل ارزی رسید و سیاست‌های ارزی متعادل را اتخاذ و اجرا کرد.

ادامه از صفحه اول

به این معنی که یک گروه دارای اطلاعات پیدا و پنهان و نیز آشنا به پدیده پول‌پاشی توانستند بر موج دلارهای ۴۲۰۰ تومانی سوار شده و از این دلارها استفاده کنند. یکی از محصولات که مشمول دریافت دلار ۴۲۰۰ تومانی شد شکر بود. در این وضعیت و در حالی که تولید داخلی شکر با هزینه‌های فزاینده و

با قیمت‌های بازار آزاد ارز انجام می‌شد گروهی از افراد به روش‌های گوناگون برای شکر وارداتی به دلارهای ۴۲۰۰ تومانی دست یافتند و بازار به هم ریخت. بخش قابل توجهی از شکرهای وارد شده به جای مصرف در مراکز مصرف اصلی یعنی خانواده‌ها و صنایعی که باید شکر مصرف کنند تبدیل به کالاهای کم‌ارزش شد و صادرات نبات و آب‌نبات رشدهای شگفت‌انگیز را تجربه کرد. در چنین وضعیتی بود که کارخانه‌های قند ایران زیر فشار سیاست تجارت داخلی که توزیع ارزان شکر در دل آن نهفته بود با مسأله غامض قیمت‌گذاری دستوری در حال له شدن قرار گرفتند. دلارهای دولتی که ضرورتاً باید به واردات کالاهای خاص با قیمت هر دلار برابر با ۴۲۰۰ تومان تخصیص داده می‌شد به مرور کاهش یافت و واردات شکر از دلار ۴۲۰۰ تومانی خارج شد. در این وضعیت تازه که دلار آزاد برای واردات شکر قطع شد واردات نیز از سکه افتاد و شکر فرصت یافت نشان دهد در وضعیتی که قیمت ارز دستکاری نشود و به زور دولت پایین نگه داشته نشود و نیز برخی از سخت‌گیری‌های قیمت‌گذاری دستوری حذف نشود تولید این محصول روند فزاینده را تجربه خواهد کرد که در سال زراعی جاری پیامد آن آشکار خواهد شد. در وضعیتی که به نیمه اول سال ۱۴۰۰ نزدیک می‌شویم و دولت تازه نیز فعالیت خود را شروع خواهد کرد فعالان اقتصادی در بخش‌های گوناگون از جمله فعالان صنعت قند به این می‌اندیشند که چه باید کنند؟ بدیهی است برای رسیدن به پاسخی شایسته به این پرسش که به هر حال چراغ راهنمای آینده و برنامه‌ریزی‌ها است باید منتظر روشن شدن و شفاف شدن سیاست‌های اقتصادی دولت به ویژه سیاست‌های ارزی و سیاست‌های تجاری دولت تازه بود.

تغییر پارادایم به اقتصاد آبی

برای نگهداری از ایران

ادامه از صفحه اول

رشد منفی اقتصادی در یک دهه، رشد منفی سرمایه‌گذاری و اشتغال ناقص و حجم کوچک تجارت خارجی و به ویژه صادرات کم جان و بسیار دور از توانایی‌های پنهان شده از پیامدهای تن زخم خورده اقتصاد ایران است. براساس آنچه اقتصاددانان و فعالان و کارشناسان اقتصادی دلسوز به این سرزمین به اتحاد رأی رسیده‌اند شماری از تهدیدها هستند که اقتصاد و کسب و کار و زندگی ایرانیان را زیر ضرب گرفته‌اند. یکی از تهدیدهای خطرناک و از مهار خارج شده شکل و ماهیت روبه‌رو شدن و رویارویی مدیران و نیز شهروندان با کمیت و کیفیت منابع طبیعی است. این رویارویی گونه‌ای بوده و هست که همه آزرهای خطر به صدا درآمده‌اند و ایران ارجمند از این نظر با تنگی نفس دست به گریبان شده است. کارشناسان و فعالان اقتصادی سال‌هاست به دولت‌ها هشدار می‌دهند پیامدهای ازهم‌گسیختگی در نگهداری هوشمندانه و مسؤولانه از محیط‌زیست حتی از بحران‌های اقتصادی مثل رشد اندک و رشد با نوسان خطرهای بیشتری دارد. به‌طور مثال در بخش آب واقعیت‌های بسیار دهشتناکی در برابر ایران قرار دارد. سه پژوهشگر ارشد ایرانی مقیم خارج در مقاله‌ای که در نشریه «گزارش‌های علمی» از نشریات گروه Nature منتشر شده، وضعیت سفره‌های آب زیرزمینی ایران در یک مقطع ۱۴ ساله از سال ۱۳۸۱ تا سال ۱۳۹۴ را بررسی کرده‌اند. در مقاله این نویسندگان آمده است: خشکسالی ناشی از فعالیت انسانی عامل اصلی تخلیه سفره‌های آب زیرزمینی است. براساس برآورد این سه نفر، میزان کاهش آب آبخوان‌ها در مقطعی ۱۴ ساله حدود ۷۴ میلیارد مترمکعب بوده است. همچنین، اضافه‌برد داشت در ۷۷ درصد مساحت ایران به نشست بیشتر زمین و شوری خاک انجامیده است. پژوهش و بررسی آمار و ارقام نشان می‌دهد که در این مقطع زمانی، متوسط اضافه‌برد داشت از آبخوان‌های کشور در حدود ۲۵/۵ میلیارد مترمکعب در سال بوده است. در این مقاله که به آمار و ارقام موجود در سایت‌های وزارت نیروی کشور ارجاع داده و براساس داده‌های در دسترس همگان نوشته شده، آمده است: کاهش منابع آب زیرزمینی در برخی نقاط ایران بین ۲۰ تا ۲۶۰۰ درصد گزارش شده و بیشترین میزان کسری مربوط به حوضه «دریاچه نمک» است که ۲۶ درصد جمعیت ایران، شامل شهرهایی نظیر تهران در آن قرار گرفته است. میزان کاهش منابع آب زیرزمینی در حوضه دریاچه بختگان از حد می‌گذرد. براساس این گزارش، کمترین میزان کسری مربوط به حوضه آبریز هراز-قزو است. وضعیت تخلیه سفره‌های آب زیرزمینی در حوضه‌های آبریز ایران را می‌توان در اینفوگرافی این گزارش دید. نویسندگان معتقدند ادامه مدیریت ناپایدار آب‌های زیرزمینی می‌تواند به اثرات برگشت‌ناپذیری روی محیط‌زیست و اراضی ایران منتهی شود و امنیت آب، غذا و امنیت اقتصادی-اجتماعی کشور را تهدید کند. لازم به ذکر است که با وجود هشدارهای کارشناسان از دهه ۱۳۶۰ تاکنون، سیاست دولت بر مدیریت آب سطحی استوار بوده و به منابع آب زیرزمینی به اندازه کافی توجه نکرده است. این روزها شاهد پیامدهای اجتماعی و سیاسی آن در استان‌های کشور هستیم و احتمال منازعه بر سر آب بسیار افزایش یافته است. واقعیت این است که توجه افراطی به مسائل غیر از صیانت از محیط‌زیست و غفلت شگفت‌انگیز در این باره تلخ است. کاش می‌شد حالا که نتیجه انتخابات ۲۸ خرداد ۱۴۰۰ معلوم شده و احتمال منازعه میان نهادهای اصلی کشور کاهش می‌یابد، در وضعیت تازه می‌توان ضمن رفع خطرهای اقتصادی به صیانت از محیط‌زیست و تغییر پارادایم ایران به «اقتصاد آبی» نه از سر بی‌نیازی و سیری بلکه از نظر اینکه حیات سرزمین در خطر است توجه عمیق و همه‌جانبه داشته باشیم.

تحلیل اتاق بازرگانی ایران از سناریوی بد تحریم

تأمین کالاهای اساسی: تأمین کالاهای اساسی و ضروری در تاب‌آوری اجتماعی بسیار مؤثر است و این نوع کالاها، باید تا مرحله رسیدن به دست مصرف‌کننده، قابلیت نظارت و کنترل داشته باشند. انتظار می‌رود بازگشت تحریم‌ها این بار وسیع‌تر از دوره قبل برجام باشد. هر چند عمده تولید کشاورزی واردات محور نیست و متأثر از تحریم، تولید کشاورزی متوقف نخواهد شد و بخشی از تولیدات کشاورزی صادراتی است، اما عدم تأمین نهاده‌ها و وجود مشکلات در تأمین مالی و پرداخت پول، خرید تضمینی تولید را در شرایط تحریم دچار مشکل خواهد کرد.

تأمین فناوری وارداتی مورد نیاز در صنعت برق: در حال حاضر، برای ساخت تجهیزات صنعت برق وابستگی به مواد اولیه وارداتی وجود دارد. در دوران تحریم، وجود موانع بر سر راه تهیه مواد مورد نیاز این صنعت، افزایش هزینه‌ها و کاهش رقابت‌پذیری را موجب خواهد شد که به تبع آن، قیمت تمام‌شده محصولات صنایع برق، به‌خصوص محصولات پرمصرف و وارداتی آن افزایش خواهد یافت. این نیز در نهایت بر قیمت تمام‌شده برق تولیدی مؤثر است. با بازگشت مجدد تحریم‌ها و عدم تأمین منابع مالی مورد نیاز برای این بخش، رخداد خاموشی به دلیل محدودیت‌های شبکه انتقال نیروی برق در سال‌های آتی، شدت بیشتری خواهد گرفت. در دوران لغو برجام، تأمین قطعات و تجهیزات یدکی مورد نیاز برای تأمین برق کشور و همچنین قطعات یدکی بخش ابزار دقیق که عمدتاً وارداتی هستند که در حال حاضر در داخل تولید نمی‌شوند نیز با چالش‌هایی مواجه خواهد شد. این امر کاهش آمادگی زنجیره تأمین برق نظیر آمادگی نیروگاه‌ها و کاهش قدرت قابل اتکای آنها به‌ویژه در ایام تابستان را سبب می‌شود.

ادامه در صفحه ۶

در صورت عدم احیای برجام، دو گزینه متصور است؛ اول، ایران بر اساس رویکرد بازدارندگی مشروع هسته‌ای، سیاست گریز هسته‌ای صفر را در پیش خواهد گرفت. در این حالت ایران احتمالاً با قطعنامه‌های تحریمی جدید شورای امنیت و اتحادیه اروپا مواجه خواهد شد و دو گزینه اقدام نظامی و مذاکره در پیش خواهد بود. اما حالت دوم این است که ایران از برجام رسماً خارج شود ولی در عمل برنامه هسته‌ای خود را کمابیش در سطح برجام نگه دارد. مبتنی بر تجربه دور گذشته تحریم‌ها، هدف کوتاه‌مدت عامل تحریم‌کننده از اعمال تحریم‌های احتمالی، ایجاد تنش سیاسی از مسیر اعمال فشار اقتصادی بر دو گروه مصرف‌کننده و نیروی کار است. در صورت بازگشت تحریم‌ها سازمان ملل، صرف‌نظر از اقدامات در جریان فعلی برای تثبیت نرخ ارز و حمایت از تولید، در ماه‌های بعد از تحریم‌های جدید با تخلیه تأثیرات ارزی و تحریمی در بازار کالا و نیز افزایش هزینه‌های تولید، با دو موج مخرب افزایش شدید تورم (کاهش قدرت خرید بخش‌های بزرگی از مردم) و بیکاری گسترده (ناشی از تعطیلی یا تعدیل نیروی کار واحدهای تولیدی) مواجه خواهیم بود. افزایش فقر مطلق در نتیجه افزایش سطح عمومی قیمت‌ها، افزایش نابرابری، کاهش قابل توجه اعتماد سرمایه اجتماعی، بروز نارضایتی عمومی و گسترش فساد و بزهکاری پیامدهای مورد انتظار این شوک‌ها خواهند بود. بنابراین به‌صورت منطقی هرگونه برنامه‌ریزی برای افزایش استقامت و تاب‌آوری اقتصادی ایران در کوتاه‌مدت باید متوجه دو محور نیازهای اساسی مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان برای تضمین حداقل معیشت مردم و حفظ بنیه تولیدی کشور شود. ماهیت متکی بر وارداتی بودن این دو محور در اقتصاد ایران اهمیت وجود یک برنامه تجاری کارشناسی شده در ماه‌های پیش‌رو را برجسته می‌سازد.

سید جواد ساداتی نژاد:

نباید از جیب تولیدکننده یارانه داد

نباید از جیب کشاورز و دامدار یارانه دهیم باید همانند سایر کشورهای دنیا به بخش کشاورزی یارانه دهیم تا سرمایه‌گذاری از این بخش فرار نکنند. نباید محصولات کشاورزی روی دست کشاورز بماند، در دنیا بذری کاشته نمی‌شود مگر آنکه مشخص باشد که متقاضی آن چه کسی است. در طول ۴ سال آینده این رویه را اجرایی می‌کنیم چرا که کشاورزی قراردادی یک درصد در کشور اجرا می‌شود حال آنکه دنیا ۴۰ درصد از این روش استفاده می‌کند. اجرای الگوی کشت برای کشاورزی تجاری ضروری است، در همه برنامه‌ها آمده که وزارت جهاد کشاورزی باید اجرای الگوی کشت را عملیاتی کند. در برنامه ششم توسعه نیز به این موضوع اشاره شده است، اما تاکنون اجرا نشده است. ما به جهت علم و تکنیک در کشور مشکلی نداریم، اما در اجرا دچار مشکل بوده‌ایم. کشاورزان باید بدانند که محصولشان را چه کسی می‌خرد. اجرای الگوی کشت با کشاورزی قراردادی عملیاتی می‌شود و با تضمین قیمتی که شما در اختیار جهاد قرار دادید، اجرایی است.

۴۰ هزار میلیارد تومان هزینه ضایعات کشاورزی است، ۱۳ میلیارد مترمکعب آب برای این تولید هزینه شده ولی با اجرای کشاورزی تجاری این مسأله به سامان خواهد رسید. موضوع دیگر نبود اطلاعات یکپارچه و سامانه مرجع است. رصدخانه کشاورزی ایران در سال ۱۴۰۱ در وزارت جهاد کشاورزی راه‌اندازی خواهد شد تا تصمیم بر مبنای داده و اطلاعات باشد. تقویت امنیت غذایی پایدار سرلوحه وزارتخانه خواهد بود. استقرار طرح خودکفایی کالاهای اساسی و قطع وابستگی هسته‌های تولید، احیای مرغ آریسن و تولید دانه‌های روغنی و کالاهای اساسی در برنامه به‌طور مفصل ذکر شده است. در مورد یکپارچه‌سازی اراضی تلاش خواهیم کرد تا زمین‌های ما به سمت یکپارچه و اقتصادی شدن برود، درخصوص کشاورزی دانش بنیان ضعف ما نبود علم در حوزه کشاورزی است، کشاورزی باید علمی باشد، لذا تلاش می‌کنم سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی را با انجام کار مطالعاتی توسط اعضای هیأت علمی در کنار کشاورزان قرار دهم.

همچنین درخصوص بازار تجارت، اجرای کامل آن را با تمرکز انجام خواهیم داد تا بازار و تجارت در کنار تولید قرار گیرد. یکی از موضوعات برنامه مبارزه با فساد است، ما از فساد جلوگیری خواهیم کرد. شرکت‌های تعاونی را به میدان خواهیم آورد و نظارت را مردمی خواهیم کرد. سامانه سوت زنی برای مبارزه با فساد را در وزارت جهاد راه‌اندازی کرده و تلاش می‌کنیم با رفع نواقص فساد را ریشه‌کن کنیم.

در دولت‌های حسن روحانی یک وزیر تمام وقت و چند وزیر چند ماهه سکان وزارت جهاد کشاورزی را در اختیار داشتند. با توجه به مجموعه وضعیت در سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۶ بخش کشاورزی به دلیل اینکه به زمین و آب و روستانشینان وابستگی دارد موقعیت دشوارتری نسبت به سایر بخش‌ها حتی با وجود تحریم نداشت. حالا در دولت سیزدهم سید جواد ساداتی نژاد که سابقه قانونگذاری در دو دوره اخیر مجلس را دارد و نیز به دلیل عضویت در کمیسیون کشاورزی مجلس با ریز و درشت بخش آشنایی دارد توانست به مجلس معرفی شود.

وی معتقد است امروز در دنیا امنیت غذایی ارتقاء پیدا کرده و کشورها دنبال رسیدن به اقتدار غذایی هستند و این اقتدار غذایی همپای اقتدار نظامی، دو مولفه از اقتدار ملی تعریف می‌شود لذا برای رسیدن به اقتدار غذایی در دنیا رقابت وجود دارد. برای اینکه اقتدار غذایی ایجاد شود، ما به اقتدار کشاورزی نیاز داریم. محصولات کشاورزی تولیدکننده امنیت غذا بوده اما در شرایط فعلی ما در چه جایگاهی قرار داریم. ایران در خاورمیانه و جنوب غربی آسیا می‌تواند دارای اقتدار غذایی باشد. متأسفانه با وجود این ظرفیت‌های بی‌نظیر اقتدار منطقه را در دست نداریم و باید به جایگاه خودمان در حوزه جنوب غرب آسیا بازگردیم.

برای اقتدار کشاورزی ما به تحوّل در حوزه کشاورزی نیاز داریم. برنامه‌ای که در دولت سیزدهم برای وزارت جهاد کشاورزی نوشته شده با افق رسیدن به اقتدار غذایی در خاورمیانه نگاشته شده لذا طرح تحوّل کشاورزی با رویکرد تحوّل با استفاده از تمام ظرفیت‌ها تدوین شده است. در برنامه پیشنهادهی ۱۶ چالش بخش کشاورزی شناسایی شده و بر اساس آن و بر مبنای تفکر سیستمی ۲۵ راهبرد ارائه شده است که البته پذیرای نقد همه کارشناسان در این حوزه هستیم. تحوّل در کشاورزی مغفول مانده است، باید جهش تولید مشکلات موجود در این زمینه را رد کنیم، ما در اتاق نخواهیم نشست و همانند زمانی که در کمیسیون به نقاط فعال کشاورزی می‌رفتیم از قطب‌های کشاورزی بازدید خواهیم کرد. کشاورزان، سیاست‌گذاران، نخبگان، تشکل‌های صنفی و فعالان بخش کشاورزی با تحوّل در کشاورزی زمینه‌ساز تحوّل در سایر بخش‌ها خواهیم بود و اشتغال پایدار را به ارمغان می‌آوریم.

«یک بار برای همیشه» سومین اصلی است که برنامه اجرایی کردن آن را داریم، برخی از مشکلات موجود طولانی‌مدت است که در کشور وجود دارد که باید یک بار برای همیشه رفع شود. یکی از این مشکلات مربوط به سند زمین‌های کشاورزی است که با روند کنونی تا ۳۰ سال آینده اراضی کشاورزی صاحب سند نخواهد شد. ما این کار را طی ۴ سال آینده محقق می‌کنیم و تمام زمین‌های کشاورزی دارای سند خواهد شد. در حال حاضر برخی از کشاورزان با وجود آنکه صد هکتار زمین دارند اما برای دریافت وام ناچارند که ۳ ضامن به بانک‌ها معرفی کنند. ما کشاورزی را اقتصاد می‌دانیم و نگاه غیراقتصادی، غیرتجاری و معیشتی را قبول نداریم چرا که دلیل عدم وجود سرمایه به این بخش است.

با نگاه تجاری و اقتصادی می‌توان امنیت غذایی مردم را تأمین کرد و نگاه ما به کشاورزی و دامداری همانند نگاه تولیدی است نه بنگاه خیریه. این حوزه دارای سود و زیان، قیمت تمام شده و حساب و کتاب است و باید قیمت واقعی آن محاسبه شود نه اینکه قیمت دستوری.

سیاست ارزی دولت سیزدهم و صنعت قند

ادامه از صفحه اول

این وضعیت ادامه داشت تا اینکه در بهار ۱۳۹۷ بار دیگر قیمت ارزهای معتبر بی‌مه‌ار شد و در یک دوره کوتاه و با شتاب از هر دلار معادل ۱۰ هزار تومان عبور کردیم. با این همه دولت دوازدهم با تخصیص دلار ۴۲۰۰ تومانی به واردات شکر موافقت کرد و اجازه نداد رقابت واقعی شکل بگیرد.

علاوه بر این با سیاست ارزی اتخاذ شده در دولت دوازدهم شکر وارد شده با دلار ۴۲۰۰ تومانی به عنوان صادرات نبات از دسترس ایرانیان خارج می‌کرد و هدف دولت که همان ارزان رساندن قیمت شکر به مصرف‌کننده بود نیز اتفاق نمی‌افتاد. تشدید تحریم‌ها از ۱۳۹۷ به بعد اما دولت را زیر فشار قرارداد و استدلال‌های انجمن صنفی کارخانه‌های قند نیز مؤثر واقع شد و تخصیص دلار ارزان به واردات شکر قطع شد.

با این اقدام قیمت‌ها واقعی شده و تولیدکنندگان توان رقابت قیمتی پیدا کرده و در نتیجه وضعیت شرکت‌های تولیدی بهبود و اشتغال در بخش صنعت و نیز پایداری تولید چغندر به مثابه یک کشت مفید در میان سایر محصولات و صرفه‌جویی ارزی ممکن شده است. فعالان صنعت قند و شکر از این اتفاق استقبال کرده و برخی سیاست‌های درست مثل تعیین قیمت تضمینی خرید چغندر در وقت مناسب و افزایش قیمت آن تولید چغندر و تولید شکر را افزایش داده است. در همین یکی - دوسال اخیر که تخصیص ارز دولتی برای واردات شکر قطع و به این ترتیب مزیت واردات با ارز ارزان در معرض تهدید جدی واقع شده و سرکوب تولید داخل از این ناحیه قطع شده است توانایی رقابت تولید داخلی با واردات افزایش قابل‌اعتنایی را تجربه کرده است. حذف ارز دولتی باعث واقعی شدن نرخ شکر شده و کارخانه‌ها حالا می‌توانند محصولات خود را با نرخ واقعی بفروشند، و این مسأله باعث تولید چغندر قند و توسعه کارخانه‌های فرآوری و توسعه تولید شکر خواهد شد.

دولت دوازدهم با همه نیک و بد تصمیم‌گیری‌هایش جای خود را به دولت تازه داده است و این دولت تازه سیاست‌های اقتصادی‌اش را باید به اطلاع افکار عمومی برساند و فعالان صنعتی امیدوارند سیاست ارزی دولت برگشت به دهه‌های تلخ سپری شده نباشد. برگشت به سیاست ارزی سرکوب نرخ دلار و نیز ارزان‌فروشی ارز به بخشی از فعالیت‌ها از جمله واردات قند و شکر می‌تواند مصیبت‌ساز باشد و میلیون‌ها دلار ارز به زحمت به دست آمده را پلکان رانت‌خواری کند.

آسیا مصرف کننده نصف شکر جهانی از سال ۲۰۲۵-۲۶

نشریه بین‌المللی شکر و شیرین کننده‌ها (F.O.LICHT 'S)

میلیون تن برسد که رشد قابل توجهی در مقایسه با مصرف ۱۷/۵ میلیون تنی سال ۲۰۰۰-۱۹۹۹ نشان می‌دهد. این رشد معادل با نرخ رشد مرکب حدود ۲/۵ درصد است. ممکن است مصرف شکر این کشور تا پایان دوره پیش‌بینی به ۲۴ میلیون تن افزایش یابد.

مصرف شکر چین تا اوایل قرن بیست و یکم، به رغم انتظارات از جمعیت بزرگ و آزادسازی تدریجی اقتصاد این کشور، به کندی افزایش یافته است. با این حال، پس از آن، تقاضای شکر چین جهش شدیدی داشته است و انتظار می‌رود که در سال ۲۰۱۸-۱۹ به ۱۷ میلیون تن برسد که از مصرف ۸/۵ میلیون تنی سال ۲۰۰۰-۱۹۹۹ بیشتر است. در حال حاضر پیش‌بینی می‌کنیم میزان مصرف سال ۲۰۲۷-۲۸ به حدود ۲۰ میلیون تن برسد.

وجود دارد. میانگین سال ۲۰۱۸-۱۹ به طور قابل توجهی بالاتر از میانگین حدود ۱۴ کیلوگرمی پانزده سال قبل است. با این وجود رشد مصرف سرانه بسیار کم است و نرخ مرکب در ۱۰ سال گذشته به حدود ۲ درصد می‌رسد. این رقم با نرخ رشد مطلق بیش از ۳ درصدی در تقاضا قابل مقایسه است. این موضوع می‌تواند بیانگر این باشد که افزایش جمعیت در مقایسه با تغییر عادات غذایی (ناشی از فراوانی رو به رشد در منطقه)، عامل ضعیف‌تری در افزایش سریع مصرف شکر آسیا بوده است.

در نتیجه این قاره می‌تواند نسبت به اثرات جانبی منفی بحث مالیات بر شکر آسیب‌پذیر باشد. آسیا، تعدادی از بزرگ‌ترین مصرف‌کنندگان شکر را در خود جای داده است. پیش‌بینی می‌شود مصرف شکر هند در سال ۲۰۱۸-۱۹ به ۲۷/۷

در حال حاضر ۶۰ درصد از کل جمعیت جهان در آسیا زندگی می‌کنند. بنابراین تعجب‌آور نیست که این منطقه به عنوان موتور اصلی رشد مصرف در آینده معرفی شود. آسیا کمترین میزان مصرف سرانه را دارا بود اما از سال ۲۰۰۲ تاکنون، آفریقا در این زمینه پیشی گرفته است. با این حال، مصرف سرانه این قاره با ۲۰ کیلوگرم (مبنای ۱۹-۲۰۱۸)، همچنان کمتر از رقم تقریبی ۲۵ کیلوگرمی میانگین جهانی است.

اقتصاد پویای این قاره همراه با میزان نسبتاً پایین مصرف، به این معنی است که این منطقه دارای بیشترین پتانسیل برای افزایش تقاضا است. میزان توسعه اقتصادی بین کشورهای این قاره بسیار متفاوت است و عمدتاً به همین دلیل، تغییرات قابل توجهی در سطوح مصرف شکر این کشورها

گرانی شکر در بازارهای جهانی

می‌دهد، از فشار سنگین واردات نفت بر اقتصاد هند می‌کاهد، مازاد تولید شکر در بازار داخلی را کنترل می‌کند و سرمایه‌گذاری در بخش روستایی را افزایش می‌دهد. برای سایر جهان، این اقدام هند می‌تواند به افزایش تورم غذا منجر شود. هم‌اکنون به دلیل کاهش عرضه در نتیجه تغییرات آب و هوایی در برزیل، قیمت شکر در بازارهای جهانی به بالاترین سطح خود از سال ۲۰۱۷ تاکنون رسیده است. این اقدام هند می‌تواند قیمت غذا در بسیاری از کشورها را به شکل قابل توجهی افزایش دهد. راهیل شیخ رییس شرکت «میر کامودیتیز» گفت: این یک خبر خوب برای جهان است، زیرا هند مازاد شکر در بازارهای جهانی را کاهش خواهد داد. در صورتی که تقاضای جهانی برای شکر افزایش یابد، هند باید تولید نیشکر خود را افزایش دهد. در سال جاری برای تهیه مقدار اتانول پیش‌بینی شده که در ماه اکتبر آغاز شد، هند قصد دارد ۱۰ درصد ترکیب اتانول با بنزین داشته باشد. برای دستیابی به نسبت اختلاط ۱۰ درصدی، ۴ میلیارد لیتر اتانول مورد نیاز است. در حالی که برای ترکیب ۲۰ درصدی تا سال ۲۰۲۳، ۱۰ میلیارد (۱۰۰۰ کروور) لیتر اتانول مورد نیاز است. صنعت قند (نیشکر) هند توانایی ۶ میلیون تن مازاد شکر را جهت تولید ۷ میلیارد لیتر اتانول مورد نیاز هدایت خواهد کرد، انتظار می‌رود اتانول باقیمانده از سایر دانه‌ها و بذرها (مانند ذرت) تولید شود. «بلومبرگ» در این خصوص نوشت: دولت هند از شرکت‌های تولید شکر این کشور خواسته است با احداث مراکز جدید به تولید اتانول متمرکز شوند. اتانول یا الکل اتیلیک یا

هند در حال پیشبرد طرح خود برای تولید خودروهای بیشتر با سوخت اتانول تهیه شده از شکر است و این اقدام می‌تواند قیمت شکر را در جهان افزایش دهد.

بر اساس اعلام دولت هند این کشور برای کاهش وابستگی به واردات پرهزینه نفت خام، دستیابی به ترکیب ۲۰ درصد اتانول با بنزین تا دو سال آینده را هدف‌گذاری کرده است. روزنامه «آیندین اکسپرس» نوشت: هند به عنوان سومین واردکننده بزرگ نفت در جهان برای تأمین بیش از ۸۵ درصد نیاز خود به تأمین‌کنندگان خارجی تکیه دارد. با توجه به گزارش دولت هند، این کشور قصد دارد تا پایان سال ۲۰۲۵، سالانه ۶ میلیون تن شکر را به تولید سوخت خودرو اختصاص دهد. این مقدار، تقریباً تمام حجمی است که هند هم‌اکنون به عنوان دومین کشور تولیدکننده شکر در جهان پس از برزیل، به جهان صادر می‌کند. سال گذشته، دولت هدف رسیدن به ۱۰ درصد ترکیب اتانول با بنزین (۱۰ درصد اتانول با ۹۰ درصد گازوئیل) تا سال ۲۰۲۲ و ۲۰ درصد غلظت با اتانول را تا سال ۲۰۳۰ تعیین کرده بود. در اوایل سال جاری میلادی هدف‌گذاری برای ۲۰ درصد ترکیب به سال ۲۰۲۵ موکول گردید ولی ناگهان هدف‌گذاری یاد شده دو سال جلوتر افتاده است. دولت مرکزی بدین‌وسیله دستور می‌دهد که شرکت‌های نفتی، بنزین مخلوط شده با ۲۰ درصد اتانول را طبق مشخصات اداره استاندارد هند در کل ایالات این کشور بفروشند. این طرح چندین مزیت برای هند دارد: آلودگی هوا را کاهش

مصروف شکر جهانی (۱۰۰۰ تن، ارزش خام، اکتبر/ سپتامبر)

۲۰۲۸/۲۹	۲۰۲۷/۲۸	۲۰۲۶/۲۷	۲۰۲۵/۲۶	۲۰۲۴/۲۵	۲۰۲۳/۲۴	۲۰۲۲/۲۳	۲۰۲۱/۲۲	۲۰۲۰/۲۱	۲۰۱۹/۲۰	۲۰۱۸/۱۹
اتحادیه اروپا										
۱۵۷۰۰	۱۵۶۷۰	۱۵۶۵۰	۱۵۶۲۰	۱۵۶۰۰	۱۵۸۰۰	۱۶۰۰۰	۱۶۲۵۰	۱۶۵۰۰	۱۶۷۵۰	۱۸۵۰۸
اروپا										
۶۳۰	۶۷۰	۶۶۰	۶۶۰	۶۶۰	۶۶۰	۶۵۰	۶۵۰	۶۵۰	۶۴۷	۶۴۵
آسیا										
۳۸۸۹	۳۸۰۱	۳۷۱۳	۳۶۲۴	۳۵۳۶	۳۴۴۸	۳۳۵۹	۳۲۷۱	۳۱۸۲	۳۰۹۴	۳۰۵۸
افریقا										
۱۷۸۰	۱۷۶۰	۱۷۳۰	۱۷۰۰	۱۶۷۰	۱۶۵۰	۱۶۰۰	۱۵۵۰	۱۵۰۵	۱۵۰۰	۱۵۰۵
کل جهان										
۳۴۹۰	۳۴۸۰	۳۴۷۰	۳۴۶۰	۳۴۵۰	۳۴۴۰	۳۴۳۰	۳۴۲۰	۳۴۰۰	۳۳۹۲	۳۴۰۰

مصروف شکر در پاکستان به سرعت در حال افزایش است و تخمین زده می شود در سال ۲۰۱۸-۱۹ به ۶/۳ میلیون تن برسد که در مقایسه با مصرف ۳/۵ میلیون تنی سال ۲۰۰۰-۱۹۹۹، رشد قابل توجهی را نشان می دهد. مشابه هند، نرخ رشد مرکب ۱۰ سال گذشته این کشور نیز در حدود ۳ درصد بوده است. با این حال دلیل عمده آن، رشد جمعیت است چرا که مصرف سرانه به آرامی رشد می کند. تقاضای شکر در اندونزی به عنوان چهارمین مصرف کننده بزرگ این قاره، همچنان در حال رشد است. پیش بینی می شود کل مصرف شکر سال ۱۹-۲۰۱۸ این کشور به حدود ۸/۱ میلیون تن افزایش یابد که بسیار بیشتر از ۳/۵ میلیون تن اوایل قرن است. آمارها نیز نشان دهنده این است که رشد مصرف سرانه طی ۱۰ سال گذشته به میزان قابل توجهی افزایش یافته و به حدود ۲ درصد رسیده است. در نتیجه مصرف این کشور می تواند تا سال ۲۸-۲۰۲۷ به رقم ۱۰/۵ میلیون تن برسد. به طور کلی، انتظار می رود کل تقاضای شکر منطقه آسیا تا سال ۲۸-۲۰۲۷ به حدود ۱۰۷ میلیون تن (یا ۵۰ درصد کل تقاضای جهانی) برسد. با وجود این افزایش قابل ملاحظه، مصرف سرانه در پایان دوره پیش بینی هنوز کمتر از میانگین جهانی است اما این فاصله به میزان قابل توجهی کاهش خواهد یافت. بر اساس محاسبات ما، مصرف سرانه آسیا از ۸۰ درصد فعلی به ۸۵ درصد میانگین جهانی در سال ۲۸-۲۰۲۷ خواهد رسید.

تقاضای سرانه شکر در اقیانوسیه از جمله بالاترین سطوح تقاضا در جهان است. مصرف سرانه اقیانوسیه طی ۱۰ سال گذشته بیش از ۴۵ کیلوگرم بوده است. پیش بینی می شود که این میزان مصرف غیر قابل تحمل باشد. استرالیا بیش از ۸۰ درصد کل مصرف اقیانوسیه را به خود اختصاص داده است. در حال حاضر مصرف این کشور به حدود ۱/۸ میلیون تن می رسد که بسیار بیشتر از رقم ۴۵۰,۰۰۰ تن سال ۲۰۰۰-۱۹۹۹ است.

مصروف سرانه جهانی (کیلوگرم)

۲۰۲۸/۲۹	۲۰۲۷/۲۸	۲۰۲۶/۲۷	۲۰۲۵/۲۶	۲۰۲۴/۲۵	۲۰۲۳/۲۴	۲۰۲۲/۲۳	۲۰۲۱/۲۲	۲۰۲۰/۲۱	۲۰۱۹/۲۰	۲۰۱۸/۱۹
اروپا										
۴۲.۲۱	۴۱.۹۵	۴۱.۷	۴۱.۴۳	۴۱.۱۸	۴۱.۳۴	۴۱.۲۷	۴۱.۳۷	۴۱.۴۷	۴۱.۶۸	۴۱.۶۳
آسیا										
۱۹.۲۵	۱۹.۳	۱۹.۱۵	۱۹.۱	۱۹.۰۴	۱۸.۹۷	۱۸.۸۹	۱۸.۸	۱۸.۷۱	۱۸.۶	۱۸.۴۳
افریقا										
۳۸.۲۲	۳۸.۱	۳۸	۳۷.۸۹	۳۷.۷۹	۳۷.۶۹	۳۷.۶	۳۷.۵۱	۳۷.۴۲	۳۷.۳۳	۳۷.۱۱
آسیا										
۵۰.۵۹	۵۰.۲۱	۴۹.۸۴	۴۹.۴۷	۴۹.۲۱	۴۸.۹۷	۴۸.۷۲	۴۸.۴۹	۴۸.۲۵	۴۸.۰۲	۴۷.۵۲
افریقا										
۲۲.۸۳	۲۲.۵۶	۲۲.۳	۲۲.۰۳	۲۱.۷۷	۲۱.۵۱	۲۱.۲۵	۲۰.۹۹	۲۰.۷۳	۲۰.۴۸	۲۰.۲
آسیا										
۳۶.۶	۳۷.۱۳	۳۷.۶۸	۳۸.۲۴	۳۸.۸۲	۳۹.۴۲	۴۰.۰۴	۴۰.۶۷	۴۱.۳۲	۴۲	۴۲.۵۵
کل جهان										
۲۶.۷۱	۲۶.۵۲	۲۶.۳۳	۲۶.۱۴	۲۵.۹۶	۲۵.۸۱	۲۵.۶۶	۲۵.۵۱	۲۵.۳۶	۲۵.۲۳	۲۴.۹۱

سوخت در بازارهای جهانی کمک کرده و سالانه ۴ میلیارد دلار در هزینه های هند صرفه جویی خواهد کرد. این طرح همچنین یارانه های دولتی هند برای صادرات شکر را تا ۵۰۰ میلیون دلار کاهش خواهد داد. دولت هند به شرکت های تولید کننده شکر کمک می کند تا بتوانند محصولات خود را با قیمتی رقابتی در بازارهای جهانی به فروش برسانند و قیمت این محصول در بازارهای داخلی را کنترل کنند.

در همین حال کشورهایی چون برزیل و استرالیا به عنوان رقیبان هند در تولید شکر، نسبت به یارانه های دولت هند، به سازمان تجارت جهانی شکایت کرده اند.

انتظار می رود صادرات شکر هند در سال جاری ۶۵ میلیون تن باشد که یک رکورد تازه است. به نظر می رسد که هند به ویژه بعد از آثار و پیامدهای اقتصادی ناشی از موج دوم پاندمی کرونا، برنامه جایگزینی سوخت های فسیلی را با جدیت بیشتری در پیش گرفته و حتی جلوتر از برنامه های پیش بینی شده، خواهان دستیابی سریع تر به اهداف ملحوظ در سیاست ها و خط مشی های انرژی به ویژه انرژی های تجدید پذیر می باشد.

الکل میوه یک نوع ترکیب شیمیایی و قابل احتراق است که در نوشیدنی های الکلی با دردهای مختلف یافت می شود. علاوه بر این در صنایع مختلف کاربرد فراوان دارد. این نوع الکل در عطرها و ادکلن ها و همچنین به عنوان سوخت از جمله در خودروها مصرف می شود.

سوخت اتانول بیشتر در آمریکا و برزیل مورد استفاده قرار می گیرد و این دو کشور در سال ۲۰۰۹ مشتری ۸۹ درصد اتانول سوختی جهان را تولید کردند. هم اکنون در آمریکا بیشتر خودروها توانایی داشتن بیش از ۱۰ درصد سوخت اتانول (سوخت اتانول به اضافه سوخت اصلی) را داشته و در برخی ایالت ها و شهرهای این کشور، کاربری بنزین ۱۰ درصد اتانول دار اجباری شده است. در برزیل نیز از سال ۱۹۷۶ میلادی کاربرد آمیخته بنزین و سوخت اتانول اجباری شده و در سال ۲۰۰۷ در ارتباط با فرمول ۲۵ درصد اتانول و ۷۵ درصد بنزین به دارندگان خودروهای شخصی آگاهی های لازم داده شده است و علاوه بر این در سال ۲۰۱۰ برزیل با استفاده از بیش از ۱۰ میلیون دستگاه خودروی ویژه که توانایی کاربری سوخت اتانول به صورت مستقیم را دارند، به این کشور جایگاه ویژه ای در این زمینه داده است. با توجه به تخمین های دولت هند، تولید موتورهای خودرو بر پایه اتانول در حمل و نقل عمومی بسیار مفید خواهد بود و به کاهش فشار اقتصادی ناشی از قیمت بالای

پیش‌بینی تولید ۶۰۰ هزار تن شکر در شرکت توسعه نیشکر خوزستان

برای قطع آبیاری مزارع نیشکر افزود: برای رسیدگی مناسب گیاه نیشکر و استحصال بیشترین شکر، لازم است اول مهرماه آب اولین مزارع برای برداشت نیشکر قطع شود و مابقی مزارع نیز به ترتیب تاریخ برداشت، تا پایان آبان ماه آبیاری آنان به پایان برسد. معاون بهره‌برداری کشاورزی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی تأکید کرد: گیاه نیشکر مانند سایر گیاهان، تاریخ کاشت،

برداشت معینی دارد و تأخیر در هر کدام از این مراحل سه‌گانه، کاهش تولید را به همراه خواهد داشت. آل‌کنیر ادامه داد: تأخیر در زمان برداشت نیشکر باعث کاهش دوره رشد محصول در سال آینده می‌شود و به دلیل احتمال بارش‌های مداوم و سرمازدگی گیاه نیشکر، تأخیر در برداشت علاوه بر تأثیر منفی در محصول سال آینده را نیز با خطر کاهش شدید مواجه می‌کند. وی از مدیران کشت و صنعت‌های هفتگانه توسعه نیشکر خواست طبق برنامه‌ریزی صورت گرفته و بر مبنای تاریخ اعلام شده، برداشت نیشکر را شروع کنند تا پس از برطرف کردن مشکلات احتمالی کارخانه‌های شکر پس از تعمیر تأسیسات، بتوانند با ظرفیت مناسب برداشت نیشکر و استحصال شکر را از سر گیرند.

آمادگی کارخانه‌های شکر برای تولید حداکثری

معاونت صنعت شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی نیز در ادامه این نشست از روند عملیات تعمیر و بازسازی کارخانه‌های شکر توسعه نیشکر خبر داد. امیر درخشان‌زاده گفت: عملیات تعمیر اساسی خط تولید شکر در کشت و صنعت‌های هفتگانه در حال انجام است تا با شروع فصل برداشت بتوانیم تولیدی مناسب و فراتر از ظرفیت‌های اسمی کارخانه داشته باشیم. وی ابراز امیدواری کرد با برنامه‌ریزی صورت گرفته تا پایان سال بهره‌برداری، میزان تولید شکر سفید در واحدهای تصفیه شکر به بیش از ۶۰۰ هزار تن برسد. ظرفیت اسمی هر یک از واحدهای هفت‌گانه شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی ۱۰۰ هزار تن شکر است. به گزارش ایرنا عملیات اجرایی واحدهای هفتگانه نیشکری خوزستان در سطح ۸۴ هزار هکتار در جنوب و شمال اهواز از دهه ۷۰ شروع شد و از ابتدای دهه ۸۰ یکی پس از دیگری به بهره‌برداری رسیدند.

مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی گفت: امسال پیش‌بینی می‌شود تولید شکر در واحدهای هفتگانه نیشکری خوزستان وابسته به این شرکت به ۶۰۰ هزار تن برسد.

عبدعلی ناصری در نشست بهره‌برداری شرکت کشت و صنعت نیشکر دعبیل خزاعی افزود: این میزان تولید شکر با وجود محدودیت منابع آب با مدیریت مناسب آبیاری

مزارع نیشکر محقق خواهد شد. وی با اشاره به گذر از شرایط کم‌آبی با مدیریت درست منابع آب بیان داشت: اقدام ۲ معاونت کشاورزی و صنعت توسعه نیشکر در مصرف بهینه آب و کنترل بحران کم‌آبی موجب شد تا خسارت‌ها به مزارع نیشکر به حداقل برسد. ناصری با بیان اینکه صنعت نیشکر همواره با فراز و فرود زیادی از جمله خشکسالی و سیلاب روبه‌رو بوده است افزود: در سیلاب فروردین ماه ۱۳۹۸ حدود ۴۰ هزار هکتار از مزارع شرکت‌های توسعه نیشکر و صنایع جانبی آسیب دید اما با برنامه‌ریزی و تلاش مستمر، تهدید سیلاب به شکوفایی تولید تبدیل شد. مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی ادامه داد: با وجود خشکسالی و کم‌آبی بی‌سابقه در سال جاری با مدیریت آبیاری مزارع و استفاده از شیوه‌های نوین آبیاری، ۸۷ تا ۹۰ درصد رشد مورد انتظار گیاه نیشکر محقق شده است. ناصری افزود: ۲۷ مهرماه برداشت نیشکر آغاز می‌شود و بار دیگر در سال تولید، پشتیبانی‌ها و مانع‌زدایی‌ها، صنعت نیشکر شاهد شکوفایی خواهد بود. در سال زراعی گذشته حدود ۶۱۸ هزار تن شکر در واحدهای هفتگانه نیشکری خوزستان تولید شد.

تأخیر در برداشت نیشکر موجب کاهش تولید می‌شود

معاون بهره‌برداری کشاورزی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی از شروع برداشت نیشکر از ۲۷ مهرماه خبر داد و گفت: برداشت نیشکر در صورت شرایط مناسب آب و هوایی حداکثر تا ۱۵ فروردین سال آینده ادامه خواهد داشت. جعفر آل‌کنیر عملیات برداشت نیشکر را بزرگ‌ترین عملیات متمرکز و مکانیزه برداشت در بخش کشاورزی کشور عنوان کرد و بیان داشت: بهترین زمان شروع و پایان برداشت نیشکر برای پایداری محصول از اول آبان تا پایان اسفند و حداکثر تا ۱۵ فروردین سال بعد است. وی با اشاره به تعیین مناسب‌ترین زمان

نابودی خودکفایی گندم

از آثار زیان‌بار ارز ۴۲۰۰ تومانی

کارشناس اقتصادی گفت: دولت دوازدهم از همان ابتدا به این پی برد که تخصیص یا عدم تخصیص ارز ۴۲۰۰ تومانی به کالایی مانند گوشت قرمز، فرقی به حال قیمت آن در بازار نمی‌کند، اما مصرانه آن را ادامه داد.

محمدرضا عبداللهی، کارشناس اقتصادی در گفتگو با مهر اظهار داشت: طبق آمار، ما بیش از ۵۸ میلیارد دلار ارز ۴۲۰۰ تومانی به واردکنندگان داده‌ایم. در حقیقت دلیل دولت برای عرضه ارز ۴۲۰۰ تومانی این بود که قیمت کالاها را علیرغم جهش ارزی صورت گرفته، بتواند ثابت نگه دارد. اما در واقعیت اتفاقی که افتاد گرانی کالاها بود که مردم با پوست و گوشت و خورشان آن را چشیدند. عبداللهی افزود: بنابراین دولت از همان ابتدا به این پی برد که تخصیص یا عدم تخصیص ارز ۴۲۰۰ تومانی به کالایی مانند گوشت قرمز، فرقی به حال قیمت آن در بازار نمی‌کند، اما مصرانه آن را ادامه داد. برای اقلام دیگر نیز این اتفاق افتاد. مثلاً در حال حاضر، قیمت مرغ به شکل متناوب در حال افزایش است. این در حالی است که برای واردات نهاده دامی، ارز ۴۲۰۰ تومانی تخصیص یافته است. این کارشناس اقتصادی اضافه کرد: این موضوع بیانگر این است که عدم اصابت سیاست به هدف، چه قدر می‌تواند بر اقتصاد یک کشور اثرات منفی وارد کند. البته کارشناسان از همان روز اول نسبت به ارز ترجیحی، هشدار داده بودند. کارشناسان بسیاری اعتقاد دارند حتی در صورت رسیدن به هدف دولت از تخصیص ارز ۴۲۰۰ تومانی، نمی‌توان از رانت عجیب و غریبی که این مسئله نصیب عده‌ای از واردکنندگان کرد، گذشت. به نظر می‌رسد با بگیر و ببند و سفت و سخت کردن کار برای واردکنندگان هم نمی‌توان به نتیجه مطلوب رسید؛ چرا که زیر ساخت نظارتی ما دچار مشکل است و حداقل در کوتاه مدت قابل حل نیست.

تحلیل اتاق بازرگانی ایران از سناریوی بد تحریم

تأمین کند بنابراین ایران این فرصت را دارد که فناوری‌های مورد نیاز خود را از چین تأمین کند. باید توجه داشت که در چنین شرایطی ایران در مذاکرات تجاری از قدرت چانه‌زنی بسیار پایینی برخوردار خواهد بود که می‌تواند هزینه‌های مضاعف و غیرقابل قبولی برای ایران داشته باشد که این روند در بلندمدت قابل ادامه نیست.

با پس کشیدن خصوصی‌ها

نیکی و مزیت اعداد و ارقام و نمودارها این است که با سرعت می‌توانند نشان دهند در هر بخشی از فعالیت‌های اقتصادی یا تحولات فرهنگی چه اتفاقی افتاده است. آمارها و ارقامی که از سوی انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر تهیه می‌شود و حالا به مثابه یک مرجع قابل اعتماد در هر نهادی قابل استفاده شده است و در همین صفحه می‌بینید نیز این خاصیت را دارد. به ارقام واردات شکر در سال‌های گوناگون و تقسیم آن بین بازرگانان رانت خوار و دولت توجه کنید. در سال ۱۳۹۹ و نیز پیش از آن ارز ارزان برای واردات در اختیار بخش خصوصی که البته می‌توان آنها را با کمی تسامح رانت‌خواران نامید با دریافت دلار ۴۲۰۰ تومانی از دولت جلو زده بودند. بر اساس آمارهای این صفحه به‌طور مثال در سال ۱۳۹۹ بخش خصوصی نزدیک به ۶۵۰ هزار تن شکر وارد کرده بود و این رقم برای بخش دولتی تقریباً نصف بخش خصوصی بود. اما در سال ۱۴۰۰ و تا اینجا جای کار به دلیل قطع ارز ارزان واردات شکر از سوی بخش خصوصی به شدت کمتر از بخش دولتی بوده است. سیاست ارزی نادرست تخصیص دلار ارزان و رفتار آزمندانه برخی از بازرگانان شکر در این تغییر رفتار را باید در کانون توجه قرار دهیم و دلسوزی گروهی معدود برای مصرف‌کنندگان را نپذیریم.

طرف‌های تجاری دارای اولویت در این سناریو: تجربه نشان

داده است که ایران در شرایط تحریمی می‌تواند با تعداد محدودی از کشورهایی که به‌لحاظ سیاسی با ایران رابطه بسیار قوی دارند و آن‌هم به‌صورت محدود، به‌تجارت بپردازد. کشورهایی که به‌طور پیش‌فرض در این دسته قرار می‌گیرند شامل چین، اوراسیا (بالاخص روسیه)، ترکیه، عراق، افغانستان، عمان، قطر، سوریه و ونزوئلا هستند. در این میان تجارت با ونزوئلا به‌دلیل فاصله جغرافیایی بسیار زیاد، نه‌تنها بسیار پرهزینه است، بلکه به‌راحتی توسط آمریکا ردگیری می‌شود و بنابراین از ریسک بالایی برخوردار است. عمان و قطر نیز به‌رغم رابطه مثبت سیاسی با ایران، همچنان تا حدود زیادی تحت تأثیر سیاست‌های آمریکا هستند و تجربه دور قبلی تحریم‌ها نشان داده است که حتی به‌صورت غیررسمی و مخفیانه نیز تمایلی به‌تخطی از تحریم‌های آمریکا نخواهند داشت. در نهایت گزینه‌های محدودی شامل چین، اوراسیا، ترکیه، عراق، افغانستان و سوریه و کشورهایی که احتمال مبادرت آنها به‌تجارت غیررسمی با ایران وجود دارد، باقی می‌ماند که میزان همکاری تجاری آنها به‌شدت تحت‌تأثیر اراده سیاسی سران آن کشورها، خروج ایران از برجام و توان اجماع‌سازی آمریکا در سطح بین‌المللی بر سر تحریم‌های ایران خواهد بود. به‌طور خاص موضع چین از اهمیت بسیار بالایی برای اقتصاد ایران برخوردار است، اولاً به‌دلیل آنکه مهم‌ترین خریدار نفتی ایران و به‌نوعی مهم‌ترین مجرای درآمدی ایران به‌شمار می‌رود و ثانیاً بخش اصلی واردات ایران از این کشور سرچشمه می‌گیرد که میزان بالای وابستگی اقتصاد ایران به‌چین را نشان می‌دهد.

سوم اینکه به‌خاطر قابلیت‌های بالای فناوریانه اقتصاد چین، این کشور به‌تنهایی می‌تواند تمامی کالاهای ضروری مورد نیاز ایران در شرایط تحریمی را که در بالا به‌آنها اشاره شد، از تولید داخلی خود

ادامه از صفحه ۲

تأمین مواد دارویی ضروری: در دور قبلی تحریم‌ها، سازوکار به‌گونه‌ای طراحی شده بود که نه‌تنها مواردی که صریحاً از آنها نام برده می‌شد مانند صنایع دفاعی و هسته‌ای، بلکه سایر نیازهای حیاتی کشور مانند مواد دارویی نیز با محدودیت‌هایی مواجه می‌شدند. تجربه سال ۱۳۹۹ و مشکل‌های به وجود آمده در این حوزه مانند مشکل پرداخت هزینه واکسن کرونا به‌سازمان بهداشت جهانی و همین‌طور بحران کمبود انسولین در کشور به‌روشنی نشان‌دهنده اهمیت و پیامدهای احتمالی بسیار گسترده اجتماعی در این بخش است.

واردات فناوری‌های تولید و کالاهای واسطه‌ای ضروری

اقتصاد کشور: هرچند که به‌ضرورت واردات فناوری در صنعت برق به عنوان یک مسأله استراتژیک کوتاه‌مدت ایران اشاره شد، اما باید در نظر داشت که در صورت تحقق سناریوی تحریم‌های همه‌جانبه، تجربه نشان داده است که اقتصاد ایران از کانال تأمین دلار برای بازار به‌شدت تحت فشار قرار می‌گیرد و لذا در صورتی که اقدامات پیشگیرانه‌ای صورت نگیرد، واحدهای تولیدی داخلی برای تأمین فناوری و همین‌طور کالاهای واسطه‌ای مورد نیاز خود با بحران روبرو خواهند شد. تجربه پیشین تحریم‌ها نشان داد که اگر در چنین شرایطی تمهیدات ویژه اتخاذ نشود، موجب ورشکستگی گسترده واحدهای تولیدی خواهد شد.

بنابراین دولت باید مجموعه اقداماتی برای واردات فناوری‌های تولید از قبیل تخصیص بهینه ارز، چانه‌زنی در سطوح بالا برای تأمین فناوری‌های موردنیاز تولیدکنندگان، تأمین مالی و تسهیل مبادلات مالی بین کشورها جهت کاهش هزینه مبادله تولیدکنندگان و... را به‌عهده گیرد.

ایران در آستانه خودکفایی مجدد در تولید شکر

محمود حجتی به کوتاه کردن دست مافیای واردات کمک بزرگی کرد

دانایی با اشاره به فعالیت مافیای شکر در حوزه واردات این محصول طی سال‌های گذشته گفت: خوشبختانه ما موفق شدیم این مافیا را از بین ببریم و محمود حجتی، وزیر سابق جهاد کشاورزی کمک بسیار زیادی به از بین بردن این مافیا کرد. زمانی در کشور ارز ارزان قیمت برای واردات شکر اختصاص می‌دادند و در کنار این مسئله قیمت جهانی نیز پایین بود، بنابراین شکر ارزان قیمت وارد و عنوان می‌کردند که واردات مزیت بیشتری نسبت به تولید داخل دارد. وی با بیان اینکه هم‌اکنون تولید داخل دارای مزیت شده است اضافه کرد: طی ۲ سال اخیر شکر جزو معدود کالاهایی است که بازار آن با ثبات نسبی مواجه بوده البته قیمت این کالا سال گذشته حدود ۶ هزار و ۵۰۰ تومان بود و امسال به حدود ۱۲ هزار تومان رسید که این اتفاق به دو دلیل رخ داد. اول اینکه ارز ترجیحی از واردات حذف و ارز نیمایی جایگزین آن شد همچنین قیمت خرید تضمینی چغندر نسبت به پارسال ۱۰۷ درصد افزایش پیدا کرد و قیمت چغندر ۷۰ درصد نرخ تمام شده تولید شکر را تشکیل می‌دهد.

حداکثر قیمت شکر فله برای مصرف کننده ۱۵ هزار تومان و شکر بسته بندی ۱۶ هزار و ۵۰۰ تومان است

دبیر انجمن کارخانجات تولیدکننده قند و شکر اضافه کرد: با این حال شکر جزو کالاهایی بوده که بازار آرامی داشته و هم‌اکنون مباحثی مبنی بر اینکه در برخی فروشگاه‌ها عرضه این محصول کم است مطرح می‌شود که عامل این اتفاق نیز کم‌کاری‌های دستگاه‌های نظارتی است و کارخانجات نمی‌توانند مراکز خرده فروشی را هم کنترل کنند. دانایی تأکید کرد: قیمت شکر در بازار کارخانه حدود ۱۲،۵۰۰ تومان است بنابراین باید به دست مصرف کننده نهایی با قیمت ۱۵ هزار تومان برسد. البته قیمت شکر بسته بندی یک کیلوگرمی ۱،۵۰۰ تومان به خاطر بسته آن بیشتر است و باید با قیمت ۱۶ هزار و ۵۰۰ تومان به دست مصرف کننده برسد. دبیر انجمن کارخانجات تولیدکننده قند و شکر با بیان اینکه بهره برداری اصلی ما در حوزه چغندر قند از نیمه شهریور شروع می‌شود، گفت اگر اتفاق خاصی نیفتد تا اردیبهشت و خرداد سال ۱۴۰۱ نیاز به واردات حتی یک کیلوگرم شکر هم نداریم و نگرانی نیز در حوزه تأمین وجود ندارد.

مصرف شکر در داخل کاهش یافت / در آستانه خودکفایی مجدد هستیم

وی درباره اینکه آیا می‌توان گفت کشور بار دیگر در آستانه خودکفایی تولید شکر قرار گرفته است، اضافه کرد: مصرف شکر در داخل کشور کاهش پیدا کرده به طوری که ما قبلاً به صورت ماهیانه در پاییز و زمستان ۱۴۰ هزار تن، ایام عید ۲۲۰ هزار تن و در تیر، مرداد و شهریور ۲۱۰ هزار تن نیاز به شکر داشتیم. در حالی که هم‌اکنون شکر که به بازار عرضه شده و نیاز را برطرف کرده ۱۵۰ هزار تن بوده است و بازار بیش از این کسش ندارد. دانایی با اشاره به اینکه بنابراین ۶۰ هزار تن کاهش مصرف را در این فصل داشتیم افزود: صنایع مصرف کننده شکر تولیدشان به شدت کاهش پیدا کرده چرا که هم قدرت خرید مردم کاهش یافته و هم صادرات آنها افت کرده است. ضمن اینکه مردم نیز مانند گذشته نمی‌توانند شیرینی و شکلات خریداری کنند. اگر غیر از این بود و مصرف شکر مانند گذشته در ایام تابستان به ۲۱۰ هزار تن می‌رسید هم‌اکنون با انفجار بازار این کالا مواجه بودیم. دبیر انجمن کارخانجات تولیدکننده قند و شکر اضافه کرد: بنابراین تولید ما به اندازه مصرف شده و می‌توان گفت در حوزه شکر بار دیگر به خودکفایی رسیده ایم.

امسال ۱.۷ میلیون تن شکر در کشور تولید می‌شود

دانایی تصریح کرد: در این صورت تولید شکر کشور در سال جاری به یک میلیون و ۶۰۰ تا یک میلیون و ۷۰۰ هزار تن می‌رسد که این رقم به تولید سال ۹۶ که ۲ میلیون و ۱۵۰ هزار تن شکر در کشور تولید کردیم بسیار نزدیک است.

وی در بخش دیگری از سخنان خود در واکنش به مباحث مطرح شده مبنی بر اینکه نیشکر محصولی بسیار آب بر است و کشت آن در استانی مانند خوزستان منابع آب را به شدت تهدید می‌کند و عده‌ای خواستار عدم کشت این محصول و جایگزینی مارچوبه و کنجد به جای آن هستند گفت: با این نظریه به شدت مخالف هستیم. سطح زیر کشت نیشکر در استان خوزستان ۸۷ هزار هکتار است و پیش از کشت نیشکر، این زمین‌ها کاملاً مرده بودند. دانایی اضافه کرد: سرمایه‌گذاران ورود کردند و با شست و شوی این زمین‌ها، شوری آنها را از بین بردند که این منجر به احیای اراضی و در نتیجه کشت نیشکر شد.

محمود حجتی، وزیر سابق جهاد کشاورزی کمک بسیار زیادی به از بین بردن مافیای واردات شکر کرد

دبیر انجمن کارخانجات تولیدکننده قند و شکر تأکید کرد: اکنون که این مزارع احیا شده عده‌ای بحث عدم کشت نیشکر را مطرح می‌کنند در حالی که اگر این اتفاق بیفتد اراضی نیشکر از بین می‌رود و محصول دیگری نیز آنجا کشت نخواهد شد ضمن اینکه ۵ تا ۶ واحد از کارخانجات نیشکر در جنوب اهواز واقع شده که نزدیک خلیج است و اگر آنجا کشت نیشکر انجام نشود آب وارد خلیج و بعد از آن دریای عمان می‌شود و از دسترس ما خارج خواهد شد. دانایی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به اینکه اگر پاییز و زمستان امسال بارندگی خوبی داشته باشیم عواقب خشکسالی جبران می‌شود، گفت: در غیر این صورت ما آثار ناشی از خشکسالی امسال را در سال‌های آتی خواهیم دید و این مسئله روی تولید چغندر قند نیز تأثیر مستقیم خواهد داشت.

مافیای شکر با سرکوب نرخ ارز، شکر ارزان وارد می‌کردند

وی همچنین با اشاره به افزایش سرسام‌آور قیمت جهانی شکر تصریح کرد: زمانی در کشور ارز ارزان قیمت برای واردات شکر اختصاص می‌دادند و در کنار این مسئله قیمت جهانی نیز پایین بود. بنابراین شکر ارزان قیمت وارد و عنوان می‌کردند که واردات مزیت بیشتری نسبت به تولید داخل دارد در حالی که این مزیت را با سرکوب نرخ ارز ایجاد کرده بودند. دبیر انجمن کارخانجات تولیدکننده قند و شکر با اشاره به اینکه خوشبختانه در سال ۹۸ ارز ترجیحی شکر حذف و ارز نیمایی جایگزین آن شد، افزود: در کنار این اتفاق شاهد افزایش قیمت جهانی شکر نیز بودیم و این مسائل باعث شده که هم‌اکنون قیمت شکر وارداتی ۲ هزار و ۵۰۰ تومان گران‌تر از تولید داخلی باشد به طوری که هم‌اکنون قیمت شکر وارداتی کف کارخانه ۱۵ هزار تومان در هر کیلوگرم و قیمت شکر داخلی بین ۱۲ هزار و ۵۰۰ تا ۱۳ هزار تومان است.

دبیر انجمن کارخانجات قند و شکر با بیان اینکه نگران مزارع نیشکر که تحت تأثیر بحران آب قرار دارند هستیم، گفت: کشور در آستانه خودکفایی مجدد در حوزه شکر قرار دارد.

بهمین دانایی، دبیر انجمن کارخانجات تولیدکننده قند و شکر در گفت‌وگو با مهر، درباره مباحث مطرح شده مبنی بر آسیب دیدن تولید چغندر قند به دلیل خشکسالی گفت: خوشبختانه امسال مشکل خاص و نگران کننده‌ای در حوزه تولید چغندر قند نداریم. وی با اشاره به اینکه سطح زیر کشت چغندر بهاره امسال حدود ۱۰۰ هزار هکتار بوده است، افزود: با شرایط موجود امیدوار هستیم به ارقام برآورد شده در این زمینه دست یابیم. دبیر انجمن کارخانجات تولیدکننده قند و شکر با بیان اینکه سطح زیر کشت چغندر پاییزه نیز بیش از ۲۰ هزار هکتار بوده است، اضافه کرد: حدود یک میلیون و ۴۰۰ هزار تن چغندر پاییزه امسال در کشور تولید شد که از این محل حدود ۱۶۰ تا ۱۶۵ هزار تن شکر تولید می‌شود و این رقم بسیار خوبی است. دانایی اضافه کرد: سال گذشته میزان تولید چغندر پاییزه ۹۴۰ تا ۹۵۰ هزار تن بوده است. این فعال بخش خصوصی تصریح کرد: اگر اتفاق خاصی نیفتد ۵۵ میلیون تن چغندر بهاره برداشت می‌کنیم که از این رقم حدود ۷۰۰ هزار تن شکر تولید می‌شود و مجموع شکر استحصالی از چغندر پاییزه و بهاره به حدود ۹۰۰ هزار تن خواهد رسید.

وضعیت تولید نیشکر نگران کننده است

وی تأکید کرد: آنچه مایه نگرانی شده تولید نیشکر است که به دلیل خشکسالی و بحران آب در استان خوزستان به شدت آسیب دیده است. دبیر انجمن کارخانجات تولیدکننده قند و شکر با بیان اینکه کشت نیشکر به خوبی انجام شده بود و مشکلی در این حوزه نداشتیم اضافه کرد: چالش آبی که در استان خوزستان به وجود آمد باعث شد در این حوزه دچار مشکل شویم و در مقطعی این مسئله، تولیدکنندگان را به شدت آزار داد که در پی این اتفاقات نامه‌های زیادی را به وزرای نیرو و جهاد کشاورزی نوشتیم و خواستار رسیدگی به این مسئله شدیم.

دانایی ادامه داد: به دنبال مذاکرات انجام شده، وزیر جهاد کشاورزی به مسئله ورود کرد و خوشبختانه مقداری آب برای مزارع نیشکر تخصیص داده شد که اگر چه اتفاق خوبی بود اما برای جبران بحران ایجاد شده کافی نبوده است. وی با اشاره به اینکه کشت‌هایی که زیر سد دز هستند به شدت وضعیت بحرانی دارند و در معرض خطر قرار گرفته است، گفت: به عنوان مثال در کشت و صنعت کارون که بزرگ‌ترین تولیدکننده شکر سفید کشور است مزارع خشک شده و متأسفانه تا چشم کار می‌کند نی‌های خشک شده را می‌بینیم. به همین جهت ما بسیار نگران تولید نیشکر در سال جاری هستیم. دانایی با بیان اینکه آبی که به مزارع کشت و صنعت کارون می‌رسد از سد دز وارد رودخانه دز و از آنجا وارد مزارع کارون می‌شود، گفت: متأسفانه کشاورزانی که در بالادست کارون قرار دارند بیش از سهمیه، آب برداشت کرده‌اند و این مسئله سبب شده که آبرسانی به کشت و صنعت کارون ۳۰ تا ۴۰ درصد کاهش پیدا کند. وی با اشاره به اینکه برداشت نیشکر از اول آبان ماه آغاز می‌شود گفت: اگر در پاییز بارندگی اتفاق بیفتد می‌توان به احیای بخشی از مزارع تا حدود زیادی امیدوار بود. ضمن اینکه ما خواستار رسیدگی فوری مسؤولان مربوطه به وضعیت مزارع زیر کشت نیشکر هستیم. دانایی با اشاره به اینکه کشت و صنعت کارون بزرگ‌ترین کارخانه تولیدکننده شکر سفید کشور است، گفت: برآورد می‌شد امسال ۱۸۰ هزار تن شکر توسط این کشت و صنعت تولید شود و هدف گذاری برای سال بعد ۲۰۰ هزار تن شکر بود که با وضعیت ایجاد شده، این پیش بینی به ۱۳۰ تا ۱۴۰ هزار تن کاهش یافته است. دبیر انجمن کارخانجات تولیدکننده قند و شکر با بیان اینکه پیش بینی ما در حوزه تولید نیشکر ۶ میلیون تن است، ادامه داد: برخی حدود ۷.۵ میلیون تن تولید نیشکر را برآورد می‌کنند که در این صورت ۷۵۰ هزار تن شکر از محل تولید نیشکر استحصال خواهد شد.

شکر دولتی از انبار احتکار سر درآورد

خارج از شبکه بوده که مراتب پس از طی مراحل قانونی به مراجع قضایی ارسال شده است. معاون بازرسی سازمان در ادامه از انجام ۶۳۳ بازرسی از انبارها و سردخانه‌های جنوب استان در چهار ماهه اول سال جاری خبر داد و گفت: این بازرسی‌ها منجر به کشف ۴۷ فقره تخلف شده که بیشترین کشفیات شامل مواد پتروشیمی، سم، روغن نباتی، نوشیدنی‌ها، لاستیک سبک و سنگین، شکر و چای بوده است.

طی روز گذشته از یک انبار در جنوب تهران بالغ بر ۲۳ هزار و ۶۴۰ کیلوگرم شکر بسته بندی کشف کردند. شکرهای کشف شده از محل سهمیه دولتی برای عرضه در فروشگاه‌های زنجیره‌ای با قیمت مصوب بوده است.

به گفته وی براساس برگه گزارش‌های بازرسی تنظیمی، ارزش ریالی کشفیات بالغ بر ۲۰۰ میلیون تومان و نوع تخلف احتکار و عرضه

معاون نظارت و بازرسی سازمان صنعت، معدن و تجارت (صمت) استان تهران از کشف بیش از ۲۳ تن شکر، از محل سهمیه دولتی، احتکار شده در جنوب تهران خبر داد و گفت که در چهار ماهه نخست سال جاری بیشترین کشفیات از انبارهای جنوب تهران شامل مواد پتروشیمی، سم، روغن نباتی، نوشیدنی‌ها، لاستیک سبک و سنگین، شکر و چای بوده است. سعید محمدی پور گفت: بازرسان این سازمان

